

TITVLVS XXXV

dere **Pomponio**: quippe cui uideret ante diē ad restituendam pecuniā reddendosq; libros designatā: se nihil debere **Tito**: quo posset iure cogi cū ei semel crediderit: nec deterior factus sit. **Hæc certa sunt. Aduocate etiā testes illos. Ex mediolano. vii. Kalē das Martias.**

¶ Synonyma testimonialia.

Res hæc sic habet ut tabulæ docent publicæ.

Nihil hac in causa dici potest aliud: q̄ quod mea legi potest epistola:

Vera sunt omnia quæ testimonio firmaui meo.

Neq; prece nec precio dixi: nec odio nec amore.

Censui deum interfuisse testimonio.

Summā arbitror testificandi religionē.

Qui fidē testimonijs frāgit: nequit nō esse uir nequissim⁹.

Quid magis impiū existimari debet q̄ irreligiose testimonium dicere: cui præsumt numina?

Qui peierat testis: deos omnes habet ultores.

Quæ sunt a me testimonio tibi dicta: in tuāq; conueniunt causam: dicta nō fuissent si aliter habuissent.

Non sunt abs te mihi habendæ gratiæ: sed ueritati quæ sic habuit.

Vbi ueritas est: ibi deus.

Totū me mūdi aurū testimonio mentiri nō cogeret.

Nulla in re delectant me mendaciæ: sed multo in testificando minus.

Expectāda est a me semp in testimonijs ueritas.

Nihil arbitror esse in uita religiosius & fide obseruātius q̄ cū testimonijs imutata dicit ueritas.

¶ Titulus. xxxv.

¶ Lamentatoria familiaris.

Possum hoc existimare supos ferre: ut neq; pietati apud te loc⁹ sit nec religioni? Me fratrem fefellisti: ac iurat⁹ pmit⁹ tens asseuerans. Scio illud Ouidianū in usu: Fratrum quoq; gratia rara ē. Nec excidit e memoria: Fraternali mauerunt sanguine muri. Sed ego me quasi peregrinū ad

Ouidius. j. metamor.

Lucanus in primo

te cōtate
de ac do
dant
Que
te quon
mentali
hominū
dam nō el
uat a dte
igit qu
no lruat
dolano.
Quera
bi dol
certe
nus d
rendo
li. Ex Me
Ve inquit
re Plutar
maximo
peccat
huius
emplo
ges ali
Simon
nebit
Syrac
facileg
& eius a
tandē a
emplo q
uā tam

te cōtulerā. Promisisti te nibilo me decepturū: omni frau-
de ac dolo nixus es. **Q**uid est reliquū: ut cuiq̄ amplius si-
dam? **C**onfusus tuæ fidei fraudatus sum. **Q**uo confugiā?
Quē aduocem arbitrum? **F**rater es. In me dico: si quid in
te queror. **A**belus **C**aynusq; iisdē parētib⁹ nati sūt: nec ta-
men aliū pietas coercuit ne cæderet aliū. **P**rob deum atq;
hominū fidē: tantū facinus fratrē nitī. **N**ūc ego mibi uiue-
dum nō esse amplius reor: cū nō ampli⁹ inter homines ui-
uat at iter imanisimas quidē & implacabiles feras. **C**ura
igit̄ si quid tibi supest humanitatis: ut serues qd̄ hactenus
nō seruasti: ni malis apud oīs semp me lamentari. **Ex Me-**
diolano. vj. Kalēdas Martias.

Lamentatoria familiarissima.

Querar ne primū tuā fraudem: qui decoquisti? **A**n rē mi-
hi dolo sublatā: quā tibi tā liberaliter cōmodauit? **V**trūq;
certe me cogit acriter lamentari: ni tu puides: ut tacitur-
nus & famæ tuæ consulā & indēnitati. **N**am si sum i que-
rendo asperior: habebis homines hostes atq; deos. **S**an-
tis. **Ex Mediolano. v. Kalēdas Martias.**

Lamentatoria Grauis.

Væ inquit homini **S**aluator: p̄ quē eueniūt scādala. **Q**ua-
re **P**lutarcbus: cōsiderādos hominū ait gradus: & quod a
maximo fiebat pessime: min⁹ tolerandū uideret̄: q̄ si quid
peccasset uabemētius minor. **A** magnis em̄ (ut **P**lato uo-
luit) exempla peccandi sumūtur: cū qui errare cupiūt: ex-
emplo maiorū gaudeāt. **Q**uobrem **L**ycurgus iussit: qd̄ re-
ges alios seruare uolētes: seruarēt ipsi primi. **Q**uis em̄ (ut
Simonides recte dicit) agnos edente pallore: lupus absti-
nebit? **A**t ille princeps **S**iculorū: qui tyrānus est deinceps
Syracusan⁹ appellatus: nō abstinebat furtis: nō rapinis: nō
sacilegijs: quin in **A**esculapiū & eius aureā barbā: in louē
& eius aureum amictū: in aras & easq; aurea uasa cauillatus
tandē a superis in successiōe multat⁹ est. **I**nterim hui⁹ ex-
emplo quot didicere uacare latrocinijs? **N**ūc rursus in rē
meā tam sceleratus extitit ille **t**urcorū **R**ex quem omnes

Saluator
Plutarcbus
Plato
Lycurgus

admirantē: quasi rerū inopia summaq; mēdicitate coactus
 sit mihi sibi de ditissimo suas urbes incolenti: suis degēti in
 monasterijs aēs meū: sarcinulasq; surripere: possū nō lamē
 tari: non angī: non macerari: At confidebā eius praefecto
 quaestura: fidereq; me cēsebā. Nihil arbitrabar mihi uerē,
 dū apud eū principē: qui tam sit opulentus: tam nūmosus
 tanti custos possessorq; thesauri. Fidefragus is mihi com/
 pertus est: cui plus credebam: q̄ mihi. **Q**ueri nunc ausim
 apud Barbaros agēda fuerūt mihi gratia: qđ abstulissent
 ab me omne meū aēs: quasi difficile quoddā ad uebēdum
 & pegrinandū onus. **H**aec sunt igit̄ nostra tpa: hāc calami/
 tates: hāc nos angustia subeunt: **Q**uo me nūc uoluā: **A**d
 quos potissimū querimonias deferā: **Q**uorū implorē au/
 xilia: **A**lexander uel in alios ulcisci collatas iniu/
 rias. **A**t Romani quotiens (uel maxima cū impēsa) reges
 suis restituere sceptris: qm̄ per populorū iniquitatē essent
 pulsī: **Q**uærite ab ægyptijs: a latinis: a græcis. **A**t christia/
 ni uiolētias prædalsq; quotidianos: audiūt atq; uident de
 suis fieri: nec puidēt: nec adiuuāt: nec curant. **H**ei mise/
 ris hisce fatis: quæ patimur: quæ toleram⁹: quæ non reiici/
 mus. **Q**uid est reliquū: nisi ut cū uitā mihi ducā acerbissi/
 mā: hac dissolui cupiā: & (ut **A**plūs inqt) esse cū **C**hristo:
Quot eiusmodi quotidie in alios fiunt & assidue: ut Iuue/
 nalis ait: fient: fient ista palā: cupiēt & in acta referri. **L**amē
 tandi supest facultas hic saltem: quæ fuit apud illud mon/
 strorū genus prorsus ablatū in medijs doloribus. **E**x **M**e/
diolano. iij. kalendrs **M**artias.

Alexander

Apostolus
Iuuenalis

Synonyma lamentatoria.

Nequeo hoc casu: non uahementius angī.

Hæc res me plurimum macerat.

Nihil hoc tpe potuit hac una re mihi molestius esse.

Quid potuisset accidere morte patris mihi lamētabilis⁹.

Tantus est in hoc funere dolor meus: ut accessionem ne/
 queat ullam admittere.

Quā doleā lamenēq; fatis mihi surreptū eē fratē: tūc intel

TITVLVS XXXVI

liges: cū recte p̄cūctabis quātā ex eo capere uoluptatē.
Huius rei (quā nup̄ amisi) cōmoditate nulla fuit in uita mi
bi iucundior.

Coaceruatus sum hac calamitate tot lamētandi causis: ut
difficillimum dictu sit.

Fuere in me facta nō aspera solū: sed oīno imanīssima.

Tam aduersa fuit hoc tempore mihi fortuna: ut in omnē
cōciderem lamentationem.

Si quis dare querimonīæ iudex: meis quæstibus obtun
deretur.

Dies noctesq; gemo ac crucior: quando tā affectus a fratre
sum turpiter.

Lamentatio mea neq; ficta est: nec nō ex corde puenit.

Non minus langueo q̄ lamentor: cū tam opportuna mi
hi sustulerit casus: erumnaq; successerit.

Titulus. xxxvj.

Hortatoria familiaris.

Hortor ego te quidē p̄ mutua inter nos charitate: ne qd
ea in re lamentaris quæ tibi cōmunis est cū multis. **Q**uis
enim in orbe uiuit: nec eiusmodi casib⁹ est subiect⁹? **A**t cō
stantiam indue **M**arij: quē nunq̄ aiunt uel in aduersis fle. **M**arius
re uisum: uel in p̄speris ridere. **A**dmonuit nos quoq; **T**ra
gicus ille **S**eneca: **R**otat omne fatū: & rursus extat illud: **S**eneca in
res deus nostras celeri citatas turbine uersat. **N**ū irasceris hercule fu
aut quereris in superos? **A**t eorū aut iussu aut p̄missione
fiunt hæc oīa? **Q**uid si tuū aliquod est p̄meritū in louē cri
men: multo maiorem acerbiorēq; p̄enam? **E**go te hortor

ad ea uirtutū munera: quæ sanitatē efficere dicebat **S**tra/
Stratonic⁹
tonicus. **N**am cū est p̄turbata mens nostra uel cupiditate
uel dolore: succurrit philosophia facitq; ualitudinē bonā.

Ad hanc te hortor quæ uirtutū est plenissima: quibus q se
dedit: nequit dolere: nequit nō lætus ac iucūdus esse. **V**a/
le. **E**x Mediolano. iij. kalendas **M**artias.

Hortatoria familiarissima.

Ad uirtutē ego te hortor: ut eū te præstes quē te parētib⁹